

Bohoslužby o Velikonocích

17. dubna – Zelený čtvrtek

10.00 výlet do Velešína (sraz na vlakovém nádraží)

a Sederová večeře v Kaplici (od 18h)

18. dubna – Velký pátek

Č. Budějovice - 18 h – bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně.

Kaplice - 18 h – četba pašijí a Večeře Páně

20. dubna – Velikonoční neděle

Č. Budějovice i Kaplice – 9 hodin – bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

Č. Krumlov – 13.30 – bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

Pravidelná shromáždění v Č. Budějovicích

neděle: 9 h – bohoslužby

pondělí: 18 h – Anonymní alkoholici

úterý: 14.30 – Hrajeme si s klubíčky, výtvarný kroužek pro předškoláky;

17 h – výuka hry na žestě; 18 h – biblická hodina; 19 h – zpívání pro radost

středa: 9.30 – biblická hodina v DPS Staroměstská; 15 h – biblický kroužek

v MŠ Nerudova; 19 h - mládež

čtvrtek: 16 h – Stříbrné lišky, setkání seniorů – 1x v měsíci

pátek: 15 h – konfirmační setkání; 16 h – náboženství pro děti

Kontakty

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Českých Budějovicích

adresa: tř. 28. října 28, 370 01 České Budějovice

Telefon: 383 839 935, 739 244 605

E-mail: ceske-budejovice@evangnet.cz

Web: ceske-budejovice.evangnet.cz

číslo účtu: 1000059656/5500

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Českých Budějovicích

Velikonoční sborový dopis 2014

Evangelium podle Jana 20,11-16

Přáli byste si někdy uslyšet anděla? Kdo by si nepřál! Snad každý člověk touží po jasném slově v temné chvíli. V bezradnosti toužíme po dobré radě. Ve smutku toužíme po útěše, po slovech, která pohladí a povzbudí. A při setkání s nemocí či se smrtí toužíme po ujištění, že všechno ještě nekončí, že láska má budoucnost a že i nadále se počítá s námi a s našimi blízkými. Je vzácné a krásné, když takto uslyšíme promlouvat někoho ve svém okolí. Obyčejná ústa pak pronášejí andělská slova.

Dnešní evangelium o velikonočním ránu nám vypráví o setkání s andělem. A dokonce ne s jedním, ale rovnou se dvěma posly od Boha. Všechno se točí kolem prázdného hrobu. Marie Magdalská stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu. Jako kdyby tam na ni čekali. Zřejmě počítali s tím, že po sobotě někdo přijde, aby zaopatřil mrtvého, když už se to v pátek po popravě nestihlo.

Anděl č. 1 je na místě, anděl č. 2 je na místě, Marie je na místě, je čas, aby konečně zaznělo, co má zaznít. Poslové se chopili slova a otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Toto je celé jejich poselství. Žádná hluboká moudrost. Žádný převratný objev. Jen pár slov. Nic více. Obyčejná otázka. Nesdělují vůbec nic nového. Naopak jen zvýrazňuje, co Marii dosud tolik zaměstnává. Pláč a slzy. Smutek nad prázdným hrobem. Rozumíme dobře, proč Marie pláče. Její zármutek je dvojnásobný. Nestačilo, že milovaného Mistra zabili, ještě ho někam odvěkli, aby se s ním nešlo důstojně rozloučit. „Odnесли mého Pána a nevím, kam ho položili,“ nařiká Marie. Položenou otázkou se ale andělé nechtějí přehrabovat v Mariině

nitru. Boží poslové rozumějí hloubce Mariina žalu. Dokážou se vcítit do toho, jak jí je. Chápou beznaděj a prázdnotu, které čelí láska při ztrátě milého člověka. Andělská řeč se obejde bez otřepaných věroučných pouček.

Proč pláčeš? Jedna krátká věta. Hospodin si vybral málomluvné posly. Otázka Marii zastavuje. Možná hned nezastavila její pláč, ale její směřování se změnilo. Už nehledí do opuštěného hrobu. Otázka přiměla Marii hovořit o vlastním smutku. Odnесли mého Pána a nevím, kam ho položili. Že si člověk připustí svou svízeľ, že ji pojmenuje, že se člověk se vším svěří, už to samo je obrovský krok. Důležitý krok. Boží poslové se vložili do věci. Zrychlují děj. Marie už nehledí do opuštěného hrobu. Ostatně co si taky slibovat od hrobu, navíc ještě prázdného? Prázdnota a opuštěnost není ta správná budoucnost. Boží poslové vyřídili jen pár slov, ale i ta stačila k tomu, aby se Marie obrátila. Marie se obrací k hrobu zády. Spatřila Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala „Mistře“. Pláč a zármutek má svůj konec.

Proč pláčeš? Tak zní otázka velikonočního jitra. Proč pláčete? Proč v sobě nosíte smutek? Proč naříkáte nad kdejakým nezdarem? Proč vás tak tísní smrt? Vzpomeňme si na Marii Magdalskou. Byla zastavena ve svém nářku. Také do našich smutků zaznívá Boží poselství, také do našich smutků vstupuje vzkříšený Pán. Jenom se pořádně rozhlédnout a zahlédneme ho přítomného ve společenství učedníků a učednic, v lámaném chlebu a nalitém kalichu při hostině. Jsou Velikonoce, hrob je prázdný. Syn Boží byl vzkříšen. Amen.

Co se událo v minulém roce

V minulém roce zemřelo devět členů našeho sboru a bylo pokřtěno pět nových členů. Přibyly dvě nové rodiny.

Ve sboru v tomto školním roce působí vikářka, paní Ludmila Míchalová Mikšíková

Nové pravidelné akce:

- schůzky anonymních alkoholiků
- biblický kroužek v MŠ Nerudova

Kromě pravidelného programu, který naleznete na konci dopisu se za minulý rok ve sboru uskutečnily tyto akce:

- Vítání jara na Černé věži
- presbyterní konference na téma církevních restitucí
- Evangelická neděle v Kaplici
- Noc kostelů
- dvě potáborová setkání
- tábor pro děti s názvem K svobodě je dlouhé putování
- pobyt pro rodiny s dětmi v Moravči
- několik koncertů

Přáním staršovstva je, aby náš sbor byl především místem, kde je možné setkat se s Kristem. Jsme společenstvím poutníků, kteří následují Krista, kteří si dávají tu práci, že hledají ve svém životě cestu k Bohu, k pravdě, ke smyslu, k jeho království. A kteří ví nejen to, že jdou spolu, ale že právě v našich vztazích, ve společné lásce a otevřenosti jeden k druhému už můžeme zakusit něco z cíle té naší cesty.

Připravované akce

- Evangelická neděle v Jindřichově Hradci 18.5.
- Noc kostelů 23.5.
- Tábor s názvem „Jozue, ten porazil Jericho“ 19.-26.7.
- Pobyt rodičů s dětmi v Moravči 28.-31.7.